

Két francia tiszt rejtett fegyverek után kutatott Szegeden.

Szeged, október 2. (Saját tudósítónktól.) Csütörtök délután Szegeden eddig még elő nem fordult és teljesen szokatlan eset játszódott le. *Ántant-tisztek, a katonai ellenőrző bizottság tagjai a legnagyobb titokban és egészen csendben bizonyos rejtett fegyverek után kutattak Szegeden, valószínűleg egy teljesen érthetetlen és indokolatlan beugrás alapján. A titkos nyomozásnak természetesen semmiféle eredménye nem volt, miután az ántant-tisztek sehol sem találtak rejtett fegyvereket. A Szeged munkatársra erről az úgyról a következőket állapította meg:*

Csütörtökön reggel a budapesti személyvonattal két elegánsan öltözött, franciául beszélő ur érkezett meg a Szeged-állomásra. Az idegenek anélkül, hogy bárhol jelentkeztek volna, vagy lakást vettek volna ki valamelyik szállodában, feltűnés nélkül sétálni kezdtek a városban, majd bizonyos katonai épületek előtt járkáltak fel és alá, úgy hogy jelenlétük már akkor többeknek feltűnt. Mint a Szeged munkatársra megállapította, ez a két franciául beszélő idegen *Jarry Léoni és Margetti Mario* volt, akik a francia, illetve az angol hadseregben aliszti szolgálatot teljesítenek. Jelenleg azonban a Budapesten székelő katonai ellenőrző bizottsághoz vannak beosztva.

Ez a két ember délután fél 2 órakor a Szeged-állomásra ment, ahol ismét a budapesti személyvonattal két idegen érkezett. A francia, illetve angol altisztek elegáns civil ruhában *Paul Denis és Jean Loriot* francia ezredesi, illetőleg századosot várták az állomáson. A két francia tiszt minden feltűnés nélkül, ugyancsak civil ruhában, választékos eleganciával érkezett meg Szegedre. *Paul Denis és Jean Loriot* a Budapesten székelő katonai ellenőrző bizottság tagjai.

A tisztek az állomásról minden feltűnés nélkül először megjelentek az ügyeletes rendőrtisztnél, majd megkezdtek a rejtett fegyverek utáni kutatást. *Először a repülőterre mentek ki, ahol végigkutaták a hangárokat, valamint az összes többi ottlévő épületeket. Rejtett fegyverek helyett azonban itt csak a nemrég lezajlott kiállítás és druvásár maradványait találták.*

A katonai ellenőrző bizottság tagjai ezután vezetőiknek határozottan kiadták az utasítást, hogy *most a piarista gimnáziumba vezessék el őket.* A gimnázium volt a második állomás, ahol ugyancsak rejtett fegyverek után kutattak. Hosszas vizsgálat után azonban *tanuló iskola fiúk kivül itt sem találtak mást, ami egészen természetes is. Az alapatlan feljelentés légből kapott dolgokat jelenthetett a bizottságnak, miután még elképzelni is lehetetlen, hogy a piaristák gimnáziumában nagymennyiségű fegyvereket rejtegetnének, amiért a bizottságnak két tisztet kellene leküldenie Szegedre — kutatni. Így tehát a francia tisztek kutatása teljesen eredménytelen maradt, seholsem találtak fegyvereket.*

A Szeged munkatársra a késő esti órákban beszélgetést folytatott a civil ruhába öltözött *Jean Loriot* francia századosal, aki a legudvariasabb formában a következőket mondotta:

— Nem vagyunk felhatalmazva arra, hogy a sajtóval bármit is közölhetnénk. *Higye el, nincs semmi különös jelentősége itt tartózkodásunknak, csupán Szegedet néztük meg...*

Amikor a Szeged munkatársra a bizonyos kutatásokról kérdezte meg a századosot, *Jean Loriot* elmosolyodott s nevelve így szólt:

— Csak Szegedet néztük meg!

Értesülésünk szerint a két francia tiszt az eredménytelen kutatások után az altisztekkel együtt *pénteken reggel a gyorsvonattal már el is utazik Szegedről.* (v. gy.)

Vasárnap tárgyalnak a munkabérek revíziójáról.

El kell dönteni a szalámigyarak munkásainak ügyét — olaszok nélkül.

Szeged, október 2. (Saját tudósítónktól.) A legutolsó időben a szegedi munkásság körében bizonyos elégedetlenség nyilvánult meg az érvényben levő munkabérekkel szemben. Nem annyira az index ellen hangzóttak el konkrét formában kifogások, hanem az elégedetlenség a túlságosan aránytalanul megállapított *alpbérek* miatt van. A munkásságnak az az álláspontja, hogy ezek mellett az alpbérek mellett nem tudja semmiképpen sem biztosítani mindennapi megélhetését.

Ez az ügy — mint a Szeged munkatársra értesül — most végre a megoldáshoz érkezett el. *Vasárnap délelőtt ugyanis előkészítő tárgyalások fognak megindulni az alpbérek revíziója ügyében.* A mostani béreket az egyes szakmáknak össze fogják hasonlítani a békebeli bérekkel és ezek alapján fogják szakmánként arányba hozni az órákéreket. A helyzet ugyanis az, hogy egyes szakmák mások rovására igen előrehaladtak a konjunkturában, míg egyesek igazságtalanul visszamaradtak. Tény az, hogy az arányba hozáson kívül az alpbérek bizonyos mértékű fölemelésére is lehet számítani. A tárgyalások folyamán szóba fog kerülni a *szegedi index revíziója is.* Az indexbe fölvevett cikkek közül egynéhány aránytalan egy-

séggel szerepel a rendszerben, ami mindig félreértésekre és surlódásra ad okot. Az indexbe a már meglévő cikkek kivül *másokat is föl fognak venni és így az index igazságosabban fogja visszatükrözni a drágaság alakulását.*

Szombaton délután egyébként a szalámigyarak munkásainak ügyében is értekezletet tartanak, amelyen meg fognak jelenni a munkások képviselői is. A munkások továbbra is ragaszkodnak bizonyos természetbeni szolgáltatásokhoz és éppen ez volt az a pont, amelyről a munkaadók hallani sem akartak és amelynél megszakadtak a tárgyalások. A szombati tárgyaláson minden körülmények között el kell dönteni ezt a kérdést és bármiképpen is alakuljon a tárgyalás eredménye, a *négy szegedi szalámigyárnak okvetlenül magyar és elsősorban szegedi munkásokat kell leszerződnie a most kezdődő szezonra.* A gyárosoknak semmi körülmények között sem szabad olasz munkásokat Szegedre hozni, amikor Szegeden amúgy is nehéz helyzetben van a munkásság és a munkanélküliség nem hogy csökkenne, de ilyesztő számokban egyre emelkedik. A szombati tárgyaláson mindenképpen meg kell találni a magyar munkásokkal való szerződés lehetőségét.

Az iparhatóság elrendelte a kereskedők teljes vasárnapi munkaszünetét.

Szeged, október 2. (Saját tudósítónktól.) A Szeged hasábjain nem egyszer foglalkoztunk azzal a kérdéssel, amely hetek óta izgalomban tartja Szeged kereskedőtársadalmát. Ez a kérdés a *vasárnapi munkaszünet* kérdése, amely miatt már-már pártokra szakadt a kereskedőtársadalom. A Szeged már első cikkében határozottan kijelentette, hogy a teljes vasárnapi munkaszünet elrendelésével lehet csak valóban

megoldani ezt a kérdést, mert egyrészt a vasárnap reggeli két-három óras nyitvatartás nem jelent lényeges forgalmat a kereskedőknek, de *elsősorban a kereskedelmi alkalmazottak hatónapi fáradságos munka után valóban kiérdemelnék és jogosan megilleti őket egyetlen napi munkaszünet.*

Ez a kérdés most végleg befejezést nyert. A sorozatos viták után, valamint a Szeged első

cikke után a kereskedelmi és iparkamara felkérte az iparhatóságot, hogy a *miniszteri rendelet értelmében szavaztassa meg a vasárnapi munkaszünet kérdéséről a kereskedőket.* A kérdés megoldása csak a kézműváru, úridővel és rövidáru kereskedők között volt szükséges, mivel a legutolsó hetekben ezek voltak azok a szakmák, amelyekben egyesek vasárnap reggel kinyitották üzleteiket. Az iparhatóság az elmúlt napokban meg is szavaztatta ezekben a szakmákba tartozó kereskedőket és ennek a szavazásnak az lett az eredménye, hogy *56 kereskedő közül negyvenegy a teljes vasárnapi munkaszünet mellett foglalt állást.*

A város előjárósági ügyosztálya, mint elsőfoku iparhatóság ma azután 17618—924. szám alatt értesítette a kamarát, hogy a *szavazás eredményeképpen, a 94537—921. miniszteri rendelet értelmében elrendeli a teljes vasárnapi munkaszünetet.* Az iparhatóság döntése után most már — mint a Szeged munkatársának kijelentették — a rendőrség *fokozottan fogja ellenőrizni a vasárnapi munkaszünet betartását és amennyiben még ezután is akadnának olyanok, akik vasárnap kinyitják üzleteiket, a rendőrség ezek ellen meg fogja azonnal indítani az eljárást.*

Mint értesültünk, a napokban dönteni fognak arról is, hogy *mi legyen a piaci drusok vasárnapi munkaszünetével.* Előreláthatólag ezetre is el fogják rendelni a teljes szünetet, mivel ellenkező esetben hátrányban lennének a nyílt üzlettel bíró kereskedők, akik amúgy sem tudnak versenyezni a sokkal kevesebb rezsivel dolgozó piaci árusokkal szemben.

Megfenyegették...

Szeged, október 2. (Saját tudósítónktól.) Hálas szívvel fogadunk minden kimagyarázkodást: nem készül semmi erőszak a birói függetlenség ellen. Csak a sajtó egyik része verte félre a hangokat. Nem is a sajtó, arra ráfognak szegényre a politikus urak, akik a hosszú parlamenti szünet idején nem szerepelhettek s kétségbeesve gondolkodnak rá, hogy az ország megelégedezhetik róluk. Nosza hát, mondjunk hamar valamit, forgassuk meg a nevünket, mint Prüttykövi Cimpike, a külterki színház szubrettjelöltje. Ha tetszik, amit az újságíró kiesztorgályozott, — haszon. Ha rájönnek, hogy hülyeséget mondtunk, — letagadjuk. Ezt hívják politikai iskolázottságnak azok, akik a tanyai elemiben is megbuknának.

Nekünk a birói függetlenség mindenfelől való, még akkor is, ha a nagy tömegelésben megugrik néhány akasztófavirág.

Aztán egyetlen kormány sem lehet olyan ügyefogyott, hogy intézményeket hajlítsa a maga szolgálatába, amelyek erejét holnap, vagy holnapután ő ellene használhatja fel az utód.

Azt olvassuk, hogy a birói karban nagy az idegesség, demonstráció készül. Hát mi is látnunk bírákat, azok egyáltalában nem nyugtalankodnak, habár sokkal több szó esik róluk mostanában, mint amennyi illenék.

Régi, közigazgatásban tapasztalt, ember mondott erre talált.

— Volt ezelőtt egy körülbelül negyedszázaddal Szegednek hatalmas tanácsa. A polgármesteri székben öreg *Pálfy Ferenc* ült, aki ugyan nem avatkozott a dolgok menetébe, jóságosan bölintett mindenre s egyszer azt jelentette ki a bíróság előtt, hogy „aláírom én, kérem, a halálos ítéletemet is, mit tudhatom, mi mindent tesznek elém”. *Ivánkovics Sándor* volt a főügyész, biztos szem, tiszta judicium, amit az jóváhagyott, arra mérget lehetett venni. A főjegyző *Tóth Pál*, egyike a legritkább közigazgatási erőnek. *Fodor Károly* az adók tudósa, egyébként is ritka műveltségű ember, külföldi egyetemet végzett. *László Gyula* mindig haragudott valakire s állandóan szimatolva tartotta orrát a levegőben, támadástól tartva. Ő a kulturát irányította. *Zombory Antal* pénzügyi szenátor volt, örökké sovány és szegény. Az a legenda van Szegeden elterjedve, hogy *Ferenc József* azért sirta el magát az árvízsjuttotta Szegeden, mert meglátta Zomboryt.

— Jaj, mennyire megsoványodott a város! Mi lesz veletek, emberek, mi lesz?

Ékszerek és órák, ezüst evőkészletek, arany karikagyűrűk, pecsétgyűrűk, függők készpénzért mint kedvező fizetési feltételek mellett beszerezhetők elsőrangú óra és ékszerüzletben

HITELRE IS

Fischer József

órás és ékszerész, Belvárosi Bank mellett

TELEFON 15-38

KÁRÁSZ-UTCA 14.